

Oče je bil star 48 let ter je bil pastor poljske baptistične cerkve. Polastiti se je hotel zavarovalnine svoje hčere, kar je bila zavarovana za \$2 500.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation).
Frank Baker, President; J. Lepsha, Sec. — Place of business of the
corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

47th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Sundays and holidays. —
Subscription Yearly \$6.—. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$8.—; za pol leta \$3.—;
za četrt leta \$1.50. — Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.
Za inozemstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ
IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

POMAGAJTE nam IZBOLJŠATI
LIST — tem, da imate vedno **VNAPREJ** pla-
čano naročnino. Časopis mora odgovarjati po-
trebi časa. Vsak cent prihranjen pri terjatvi, je
namenjen za IZBOLJŠANJE LISTA.

ITALIJA JE PRESENEČENA

Italija se navidez silno čudi, ker je Anglija sklenila, da
njene ladje ne bodo več plule po Sredozemskem morju proti
Indiji, Avstraliji in Daljnemu iztoku. Če človek čita poročila
laških listov, se mu zdi, da nima Italija niti najmanjšega
pojma, kaj je dovedlo Anglijo do tega sklepa.

Isto časopisje že par mesecev ne počne drugega kot na-
poveduje vstop Italije v vojno in sicer ob strani Nemčije. Pravi,
da Italija pravzaprav ni nevtralna, pač je pa vmešana v
vojno, edinole bojuje se ne; da bo Italija zdaj pa zdaj uda-
rila; da je v vseh ozirih pripravljena na vojno itd.

— Če je pa tako, — je rekla Anglija, — se je pa treba
zavarovati, — in je poklicala svoje trgovske ladje iz Sredo-
zemlja.

Kakor hitro bi se Italija pridružila Nemčiji, bi bile vse
zavezniške ladje v Sredozemlju v resni nevarnosti. Angliji,
ki ima dosti svojih bojnih ladij zaposlenih ob norveški obali,
bi bilo težko zaščititi zavezniške parnike na dolgi morski poti
med Gibraltarjem in Suezom. Ker bodo angleške trgovske la-
dje plule proti Indiji in Daljnemu iztoku mimo Južne Afrike,
bo angleško vojno brodovje v Sredozemlju razbremenjeno in
bo lahko posvečalo vso pozornost sovražnim bojnim ladjam.

Anglija je torej pripravljena na italijanski vstop v voj-
no, obnem je pa tudi resno namignila Mussoliniju, da je že
skrajni čas, da preneha s svojim blufom in položi karte na
mizo. Posebno zdaj naj bi se ne obotavljal več, ker so Nemci
uspešni na Norveškem in bi jim italijanska pomoč pospešila
zmago.

Ves svet nestrpno čaka italijanske odločitve, Italija
se pa dela nevedno in nedolžno, češ, kaj pravzaprav hočete
od mene? Najraje bi še naprej izza plota zmerjala zaveznike
in jim kazala osle, dočim se bo morala zdaj odločiti, kaj in ka-
ko.

Ž opustitvijo Sredozemskega morja je Anglija mnogo
žrtvovala. Po Sredozemskem morju je dobivala približno de-
set odstotkov svojih potrebščin, predvsem živil ter je imela
vsak dan na njem oziroma v pristaniščih do dvesto trgovskih
ladij. Vbodoče bo potrebovala isto množino živil, toda nabavi-
ti si jih bo morala po znatno daljši poti. Precej težko bo pre-
skrbovati zavezniške armade v Egiptu, Palestini in v Siriji.
Angleška odredba bo hud udarec za zaveznike, še hujši pa za
Italijo. Italija je odvisna od importov in ima razmeroma le
majhno trgovsko mornarico.

Od zaveznikov je Mussolini pričakoval marsikakšno u-
godnost in je je bil tudi deležen, zdaj se bo pa kmalu prepri-
čel, kaj more pričakovati in kaj bo dobil od Nemčije.

POMANJKANJE V NEMČIJI

Po zavzetju bogate Danske so Nemci upali, da bodo več-
krat siti, pa je ravno narobe. Še bolj se bodo morali omejiti,
kajti od dne do dne jim je dokazana manjša mera. Porejje
sladkorja so se zmanjšale za deset odstotkov; izza 1. maja je
sladko pecivo vključeno v krušne karte.

Vsak prebivalec bo dobil na mesec le šest in pol unče
masti. Konservirana zeljenca in sardje je že redka prikazen.
Za vsako osebo je določena ena konzerva na mesec.

Vred pomanjkanja gazolina je bilo po nemških mestih
zmanjšano število taksijev na deset odstotkov. V Berlinu je
mogoče najeti taksi le s posebni policijskim dovoljenjem.

Vojna traja dobrega pol leta, pa je v Nemčiji že tako
pomanjkanje kot je bilo začasa svetovne vojne šele v tre-
tjem letu.

MOLEDOVALNA PISMA NA FILMSKE VELIČINE.

[Poročevalec nekega ameri- sem. Posebno po premierah
škega lista je povprašal ve- nastane pravcat poplah. Ka-
čino znanih ameriških film- dar igrajo ulogo kakršnega
skih zvezdnice in zvezdnikov bogataša, dobe dvakrat toliko
glede mledovalnih pisem, ki mledovalnih pisem, kakor o-
jih prejemale. Zvedel je, da bičajno. a če bi ustregli vsaki
dobiva dvajsetorica najodlič- želji, bi morali izdati deset-
nejših umetnikov in umetnic- krat toliko, kolikor znašajo
dnevno 50 do 200 takšnih pi- njih dohodki.]

IRSKI TERORISTI NA DELU

Posloplje, v katerem se nahaja urad tajne policije v Dublinu, glavnem mestu Irske. Pred ne-
kaj dnevni je v posloplju eksplodirala bomba, katero so najbrže položili teroristi, ki so
proti temu, da bi šli irski vojaki na fronto za Anglijo.

Dopisi

Gowanda, N. Y.

(Nekako pred dvema tedno- ma je rojak in sobrat Anton Sever, od prestane operacije na slepiču v toliko okrevan, da se je povrnil na svoje običaj- no delo v leparni, (glue factory), kjer je bil zaposlen od leta 1913. V petek, dne 26. aprila pa, ko so vsi njegovi sode- lavci odšli domov, je njega eden izmed drugih delavcev videl plezati po tlaku in na vprašanje, kaj dela tam, mu je bil odgovoril, da je nekdo gorečo cigareto odvrget tam, vsled česar se je nekaj vžgalo, on pa da je urno skočil skozi okno, da bi to pogasil. Okno je bilo odprto v tretjem nad- stropju, kakih 30 čevljev vi- soko od tal. Delavec, kateri ga je tam našel, je nemudoma poklical pomoč, da so ga polo- žili na nosilnico in takoj sta bila na lieu mesta tudi dva zdravnika, katera sta ga za si- lo obvezala, nakar sta ga od- peljala v bolnišnico, kjer je pa drugi dan, to je v soboto, dne 27. aprila ob 7. uri zjutraj po- škodbam podlegel. Baje je imel v več mestih zlomljene noge, celo tako, da so mu ko- sti prodrle v trebušno votlino.

Kako se je vse to zgodilo, ni nikdo videl. Poklicani kor- ner pa je dognal, da je to storil v hipni blaznosti, kar bi bilo skoro verjetno, ker je komaj 3-4 leta, odkar se mu je tudi ontratil razum, tako da je bil za nekaj časa dan v zavod za umobolne.

Pokojni Anton Sever je bil rojen dne 2. marca 1894 v vasi Kumpolje, župnija Dobropolje na Dolenjskem, kjer zapušča očeta, enega brata in eno se- stro. Tukaj zapušča vdovo, dva nadebudna sinčka, katera obiskujeta višjo šolo, dalje strica Franka Sever, tri bra-

trance in dve sestrični. Bil je ves čas član društva sv. Jo- zefa št. 89, JSKJ, več let pred- sednik, dalje član dr. Zorja Svobode št. 325 SNPJ, in del- ničar Slov. Doma. Pokojnik je bil vedno dober družabnik, vesele narave ter pripravljen vedno kako domačo zapeti. Uredil si je prijazno domačijo, toda zapustil je vse ter se pre- selil v kraj, kjer ni težav in ne- joka. Pogreb se je vršil po katoliških obredih v ponedel- jek, dne 29. aprila ob 10. pred- polnoce s peto sv. mašo zaduš- nico iz Slov. Doma na pokopa- lišče sv. Križa. Dasi so mo- rali nekateri na delo, se je udeležilo pogreba veliko šte- vilo društvnikov in drugega občinstva, tako da je bilo v sprevedu nad 30 avtomobilov. Žalujejo družini moje iskre- no sožalje. Ti nikar pozabljaj- ni moj prijatelj in sobrat, pa počivaj v večnem miru!

Kljub mnogim prestanim operacijam, je trajno bolehna mnogoletna naročnica "Glasa Naroda," Mrs. Ana Klančar. Dobri rojakinja in sosedni želim da bi se ji ljubo zdravje kaj kmalu povrnilo.

C. Strniša,
zastopnik "Glasa Naroda."

Dolgo čakanje na priseljeniško vizo

V večini evropskih držav mora prosilec za neprednost- no priseljeniško vizo navadno čakati dolgo časa, predno pri- de na vrsto in more odpotovati v Združene države. To se lah- ko vidi iz sledečih zanesljivih informacij, ravno kar doblje- nih.

Ljudje, ki so se prijavili za priseljeniško vizo pod rumun- sko kvoto v juniju leta 1935, še le sedaj se pozivajo na ame- riški konzulat za izpraševanje. Konzulati na Ogrskem poziv- vajo sedaj ljudi, ki so vložili svojo prošnja za vizo v decem- bru l. 1937 in prosilec za kvoto Čehoslovakije, Nemčije, Latvi- je in Litve, ki so se prijavili v drugi polovici l. 1939 prihaja- jo sedaj na vrsto. Za Sirijo in

Tunsko prihajajo sedaj na vr- sto oni, ki so zaprosili l. 1935. Čakalna doba za neprednostno priseljeniško vizo za one, roje- ne na Ruskem, znaša približ- no leto dni.

Kvotni priseljenci, ki ima- jo prvo prednost (starši, možje ameriških državljanov poročeni- nih po 1. juliju 1932), morejo navadno dobivati vizo pod vsako kvoto takorekoč takoj ali z malo zamudo.

Težkoče potovanja v vojnem ozemlju je drug razlog, ki pre- prečuje priseljevanje v Zdru- žene države. Da le navedemo par primerov, dočim je kvota za Danco, Fince, Norvežane in Švede več ali manj vedno na razpolago, je ta čas izseljeva- nje iz teh dežel nemogoče in nemške oblasti so ustavile iz- seljevanje. Prav malo zakoni- te emigracije je sedaj iz Poljske. Prebivalci v onem delu Poljske, ki je sedaj zase- den od Nemčije, morajo sedaj potovati v Berlin, da dobijo vizo. Prebivalci iz onega de- la Poljske, ki je bil priključen k Rusiji, morajo sedaj iti v Bukarešto in zaprositi za vizo tamojšnjega ameriškega konz- ula. Ravno tako iz Slova- kije ne morejo prosilec iti po vizo v Prago, ker mejne straže jih zavračajo iz meje. Splošno pravilo je, da Slovaki vlagajo prošnjo pri konzulatu v Bu- dapešti, ali je tudi mogoče da dobijo dovoljenje zaprositi pri kakem ameriškem konzulatu na Nemškem.

SREDIŠČE ZA
SLOVENSKE FONOGRAFSKE
PLOSČE. — PISITE ZA CENK.
J. MARSICH, INC.
463 W. 42 Street New York

DARILNE POŠILJATVE v Jugoslavijo

100 Dinar.	— — —	\$ 2.30
200 Dinar.	— — —	\$ 4.40
300 Dinar.	— — —	\$ 6.50
400 Dinar.	— — —	\$ 8.50
500 Dinar.	— — —	\$10.25
1000 Dinar.	— — —	\$20.—
2000 Dinar.	— — —	\$39.—

Ker zaradi položaja v Evropi parniki ne- redno vozijo, tudi za izplačila denarnih pošiljatev vzame več časa. Zato pa onim, ki žele, da je denar naglo izplačan, pri- poročamo, da ga pošljejo po C A B L E ORDER, za kar je treba posebej plačati \$1.—.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
:: : POTNIŠKI ODDELEK : :
216 West 18th Street, New York

Peter Zgaga

O tistem francoskem zdrav- niku ste brali, kaj ne, ki že petdeset let študira stare ljudi in je star osemdeset let.

Pravi, da vino ni še nikogar uničilo, pač pa nasprotno — vino krepi zdravje in daljša življenje.

In popoldanski čaj ni nič kaj priporočljiv. Namesto čaja se takole ob štirih ali petih po- poklne kozarček žganja do- ti bolj prileže.

Čimmanj se človek koplje, bolj je zanj. Dobro se je pa vsako jutro in vsak večer zdru- gniti po vsem telesu z alkoho- lom.

Prošnje za vizo morajo biti spremljene od dokazil o finančnem stanju.

Kadar ameriški državljani želi, da mu žena, nedotetni o- troci ali starši pridejo iz ino- zemstva, on mora vložiti proš- njo (Form 633) na priseljeni- škega in naturalizacijskega komisarja v Washingtonu. Med drugimi stvarmi on pod prisego mora navesti, kje je zaposlen, koliko zasluži in da hoče vzdrževati dotične prise- ljence, tako da ne padejo na breme javnega dobrodelestva. Tupatam se je zgodilo, da so se ljudje zlagali o svojem za- služku. Zato je priseljeniški komisar sedaj določil, da tre- ba te navedbe potrditi z do- kumentarnimi dokazili. Zato vsakdo, ki sedaj vlagajo proš- njo Form 633, mora istočasno priložiti v dvopisu ista dokazi- la o finančnem stanju, ki jih navadno pošilja ameriškem konzulu; potrdilo o službi, bančne izjave, dokaze o svoji lastnini. Kadar se to ne zdi zadostno, komisar ima pravo poklicat ameriškega držav- ljana na izpraševanje v naj- bližjem priseljeniškem uradu.

Le ako je oblast popolnoma prepričana, da priseljence ne bo padel na breme javnega do- brodelestva, se prošnja Form 633 odobri.

PRISILNO CEPLJENJE NA ŠVEDSKEM

Kakor ugotavlja švedski zdravstveni urad, razsajajo na Finskem, kot posledica vojne epidemije, ki se širijo tudi na Švedskem. Švedske oblasti pripravljajo iz tega razloga prisilno cepljenje vsega pre- bivalstva.

Ti nasveti bodo marsikomu prijali in nekateri se že leta in leta ravna po njih.

Posebno med našim narodom ima francoski zdravnik dosti somišljenikov. Tudi med Itali- jani in Nemci mu jih ne manj- ka. Le v drgnjenje telesa z al- koholom ne verjamejo.

Splošnega pravila za dolgo življenje pa zaenkrat še ni. Nešteto ljudi, ki niso nikdar oku- ili alkohola, je čakalo vi- soko starost in nešteto ljubite- ljev vinske kaplje je moralo prežgdati v grob.

Kar enemu prija, škoduje drugemu, kar je enem škodli- vo, je drugemu v blagor.

Možje, kot je omenjeni fran- coski zdravnik, trdno vztraja- jo pri svojih nazorih in jih je o nasprotnem težko prepričati.

So pač, v nasprotnem smi- slu, sčevda, slični suhaču, ka- teremu je nekdo rekel: — Moj oče je vse življenje pil vino, pivo in žganje, pa je uškal starost petindevetde-eti let.

Suhač je imel takoj odgovor na jeziku: — Če bi pil namesto alkoholnih pijač vodo in mle- ko, bi si življenje saj do sto petnajstega leta podaljšal.

Milijon dolarjev za aretaci- jo Hitlerja!

Tako se glasi ponudba neka- terih Amerikancev, ki pa no- čejo biti imenovani.

Kdor privede iz Nemčije Hitlerja, neranjenega in nepo- škodovanega, ter ga izroči med- narodnemu sodišču, bo dobil milijon dolarjev nagrade. Po- nudba je veljavna samo za me- sec maj.

Eden se je že oglašil in sicer neki cleevlandski pilot. Pravi, da je skoval že vse potrebne načrte in da bo z dvema tova- rišema izvršil tveganje dejanje. Hoče pa imeti vnaprej za stro- ške petindvajset tisoč dolar- jev.

Ob tej zahtevi se bodo poga- janja skorogotovo razbila.

Dosti lažje je namreč obljubi- ti milijon kot pa dati petin- dvajset tisočakov.

Norveški kralj je pobegnil ter vzel s seboj večino vso osebo lastnino.

Ko gre zares, si vladarji kaj hitro pomagajo na varno. Nor- veški kralj ni edini, ki je pu- stil v usodnem trenutku svoj narod na cedilu.

Sledil je pač vzgledu drugih kronanih glav.

Ko je konci svetovne vojne udarila Nemčij zadnja ura, je nemški cesar pobegnil na Ho- landsko.

Avstrijski cesar Karol ni do- konca vztrajal pri ostankih av- strijske armade.

Abesinski vladar Haile Se- lassie je v Londonu, albanski kralj v v nekem franco-skem kopalisku.

Tudi predsedniki v usodni uri naglo stopijo pod streho. Čehoslovski Beneš je v Chi- egi, poljski Moseiski v Pari- zu.

Finole avstrijskega Schu- schnigga je na Dunaju prebi- tela nevihta.

Anglija je začela uvedevati nekaj, v kar doslej ni verjela; da bo namreč morala z angle- ško krvjo in z angleškimi denar- jem braniti prvenstvo, ki se ga je polastila s temnimi sredstvi in temnimi pripomočki nad svetom.

Narodi so se pač navelicali hoditi zanj v ogenj po kostanj.

Ali ste prebrali v četrtkovi številki na zadnji strani dopis iz Pennsylvanije?

Kaj tako pomembnega in re- sušičnega se ne bere vsak dan.

Kratka Dnevna Zgodba

NIKOLAJ ROŠČIN:

POZNANSTVO IZ KAVARNE

Za bufetom in obenem točilno mizo pariške zakotne kavarni sedi lepa, stara kavararica. Siva glava, polna srebrnih kodrov, počiva na trupu skoraj brez vratu, široka okrogla ramena, s čipkami obrobljena bluza, koža nežna in čista — se zdaj se vidi, da je bila lepota. In delo ji gre od rok igraje. Sama nadomestuje dva natakarja.

Kavarna ima očividno svoje stalne goste iz najbližje okolice, največ iz našega okraja — poodinci imajo že svojo uro in gospa Claude ima za vsakega smehljivo, prijazno besedo, šalo. Duhovito zna odgovarjati na ostre besede, in če se kdo napije ter prekorači meje, se kavararica dostojanstveno primaje izza točilne mize, prime razgrajena previdno čoda krepko od zadaj pod roko, ma natakne med potjo na glavo klobuk ali čepico, potem ga pa potisne čez prag in mu pokaže pot.

"Oho, gospa Claude, vi bi spadali v Marseille v pristanišče, tam bi znali ravhati s pijanimi mornarji," se ji posmehuje.

"Saj imam tudi v vaši tu pogosto dovolj dela; saj mi sami dovolj sitnarite."

Večinoma so pa njeni gostje solidni. Igrajo domino, šah in karte, tudi bilijard je tu. Večinoma pa pije, se pogovarja, površno čitajo liste, potem se pa pripravijo. Zvečer pride navadno starec visoke postave,

ve, plešast, stopi k bufetu, gospa Claude mu poda zalito roko, on jo spoštljivo poljubi, potem pa odide v kot k svoji mizi.

Starec košenega obraza, redkobeseden, pije svoje vino, zre na kavararico, zdaj pa zdaj nekaj zašepeta, zamrmra. Tudi on pije včasih čez mero, in v takih primerih se škodoželjno smeje in kriči. Tedaj zapusti gospa Claude svoje kraljestvo, tiho stopi k njemu, ga poboža pa plešasti glavi, mu zašepče nekaj in v njeni kretnji je žalost in nežnost. Inam vtis, da zavladava v tej bučni, zakajeni kavarni mankrat tišina. Utišne tudi starec, postane krotek, posesti se nekaj časa sklonjene glave, potem pa vstane in tiho odide.

Nekoga večera sem prisedel k njegovi mizi, trčila sva v enem njegovih burnih trenutkov, potem sva se pa razgovorila.

"Življenje! Vraga starega razumejo zdaj ljudje. Niti ti ne, ki si za to še mlad. Počakaj do starosti, pa se ti bodo odprle oči, če prej ne oslepiš. Ljudje žive večinoma kakor prašiči — samo žro in žro — čim več. Samo žepi si basejo, trgujejo z vestjo, varajo in krajejo drug drugemu kaj morejo. Človeška vest je kakor kos gline — kakršni prsti so jo pač prišli, tako se gnete in oblikuje. A človeško srce? Kako bi ti to povedal? To je kakor nemirno ščene. Zavipli, breneš ga v trebuh in na ulico ž njim. Tam lahko eviliš, toda glej, da te ne bom slišal. Toda če imaš borno lišico, špranje v stehah in v oknih, slišiš to evljenje pa če se še tako jeziš nase. Vse življenje ga slišiš."

"Vidiš tam gospo Claude? Res, še danes je lepa, in pomisli, kakšna lepota je bila ko ji je bilo sedemnajst let, ko sem se seznanil z njo. Moj oče je bil konjerejec. Avtomobili so bili takrat še redki, mnogo blaga so prevažali s konji in bogati ljudje so se radi bahali v svojih kočijah. Oče je vozil po vsej Franciji, tja do Španije, pa tudi proti severu in povsod je imel med konjerejci prijatelje. Milijonov nisimo imeli, toda redil sem se in dorasel v solidnem varnem bogastvu."

Moj oče je bil v rodbinskem življenju strog, in svojeglav. Moja pokojna mati se je v življenju redko nasmejala. — Claude je bila pa hči siromaka — ključavničarja in pijanca. Drugače je bil to prijazen mož. Dobričina, skromen in ponižen, kakor ga še sedaj vidim. Rad me je povabil k sebi in mi vedno razlagal svoje izhite, same ročice in kolese. Iz vsega tega pa ni bilo nič. Za njegovim delovnim pultom sva skupaj popivala. Claude je takrat stregla v točilnici in jaz sem jo čakal. Hodila je domov po devetih in tako sva hodila še na prehod. Lipse so cvetele, noč je bila tiha, a nebo posuto z zvezdami. Bil sem do nšes zaljubljen v njo in večkrat sva se ločila šele ob jutranji uri.

Slednjič sem se opogumil in odšel k očetu, tako in tako. — Kaj se je potem zgodilo? Berarico mi hočeš priveriti v hišo? Vse življenje sem se mučil in pehal, zdaj pa naj pride vse moje premoženje v roke take dekline? To neumnost si kar izbij iz glave.

Vztrajal sem pri svojem in

Iz Jugoslavije

Nada Mandičeva oproščena.

Svoj čas smo obširno poročali, da se je 9. nov. 1939 odigrala v neki sobi hotela "Imperial" v Dubrovniku krvava ljubavna zloigra. Iz Nemčije priseljeni trgovci Jožef Elias je s strelom iz samokresa ranil svojo prijateljico Nada Mandič, in se nato sam ustrelil.

Elias je prišel leta 1936 v Jugoslavijo. V Zagrebu je spoznal Nada Mandičevo. Zgledal se je v lepo ženo in sčutil, da se bo z njo poročil. Mandičeva pa ga je zavrnila. To pa je že ostarelega Eliasa je še podžgalo in je venomer silil v Mandičevo. Novembra 1. 1938 je Mandičeva potovala v Split. Elias se je peljal za njo in ji v Splitu predlagal, naj bi preživela z njim par dni v Dubrovniku. Mandičeva je privolila in oba sta se odpeljala v Dubrovnik, kjer sta se naselila v hotelu Imperial. Dne 9. nov. je Elias nenadoma vstopil v sobo Mandičeve. V levi roki je držal aktovko, v desnici pa samokres. Pozval je Mandičevo, naj se enkrat premisli in nato pove, če se hoče z njim poročiti, ali ne. Ko je Mandičeva po kratkem premišljevanju izjavila, da se ne more z njim poročiti, ji je Elias vrzel pred noge 15 tisočakov in v tistem trenutku ustrelil proti nji. Zadel jo je v lice, nato se je sam ustrelil. Ko so pozneje v torbici Mandičeve našli okrvavljene bankovce, so mislili, da si je Mandičeva prilastila denar po Eliasovi smrti. Vsa njena zatrjevanja, da ji je Elias dal denar pred svojo smrtjo, so bila zastoj. Sodišče jo je obsodilo na tri mesece zapora, pogojno na dve leti. Apelacija pa je ugodila njeni pritožbi, razveljavila sodbo in odredila novo razpravo, ki je bila te dni pred okrožnim sodiščem v Dubrovniku. Sodišče je prišlo do prepričanja, da je Mandičeva nedolžna in jo je oprostilo.

Če leto dni sem se oženil, prišli so otroci, hotel sem zvedeti kaj o Claude. Ona je bila že davno odpotovala iz mesta, izginila mi je izpred oči. — No, potem je prišla vojna, vrnil sem se kot berač, sam vdovec. Žena mi je bila ta čas umrla, oče je bil prišel na boben in jel sem iskati Claude. Zvedel sem, da je v Parizu, že davno omožena z bogatim človekom. Našel sem jo, vrgla se mi je okrog vratu, toda kaj početi? Oba sva že priletna, je dejala, jaz imam odrasle otroke, kakor ti, razen tega imam pa še moža. Prepozno je. Vse življenje sem imela rada samo tebe, toda — zdaj je prepozno.

In tako so tekla leta. Pred petimi leti ji je umrl mož, ona je odpela tu kavarno ne zavoljo denarja, temveč da bi ne bila sama. In od tistega dne se sučem tu okrog nje, kakor star pes. Včasih med štirimi očmi pokramljava, obujava spomine na stare čase in se smejeva. Zdaj sva oba prasta, lahko bi se vzela, pa imava že oba vnuke. Vsak pater bi se nama posmehoval, ljudje bi se nama smejali, še novine bi pisale o nama. Jaz sem star že nad šestdeset let, ona le nekaj let manj. — Tako bova že kako privlekla do konca — zdaj sva si vsaj blizu.

Drznost in nasilnost ciganov je prekorajila vse meje na sejnu v Križevcih dne 1. aprila. Na semenje dni postavijo v Križevcih poleg sejmišča ne

Gigani napadli gostilničarja in policijskega stražnika.

Drznost in nasilnost ciganov je prekorajila vse meje na sejnu v Križevcih dne 1. aprila. Na semenje dni postavijo v Križevcih poleg sejmišča ne

kateri gostilničarji sotre, v katerih točijo vino. Tako so cigani Gjurkjevići — okrog 20 jih je bilo — sedli pod šotor gostilničarja Slavička in pili. Okrog 4. popoldne je hotel gostilničar oditi domov in je prošil cigane, naj zapuste njegov šotor. Namesto da bi ga ubogali, so cigani navalili nanj in ga začeli pretepali. Ciganom so pridno pomagale tudi eiganke, ki so metale kozarce in steklenice v gostilničarja.

Vrgel so ga na tla in sčelo bi se mu godilo, če ne bi bil v bližini policijski stražnik, ki je gostilničarju prihitel na pomoč. Cigani so pa navalili tudi na stražnika. V boju je bil stražnik prisiljen, da se posluži orožja. Ustrelil je iz samokresa parkrat v zrak, ko pa to ni nič pomagalo, je ustrelil med cigane in zadel Zlatka Gjurkjevića, ki je padel na tla, ranjen v desno nogo. Šele tedaj so cigani prenehali z bojem. Na pomoč so prihiteli tudi ostali policijski stražniki in aretirali cigane. Gostilničar in stražnik, ki je prvi prihitel, sta k sreči odnesla le lažje poškodbe.

Tihotapstvo dolarjev.

Subotška policija je odkrila tihotapstvo inozemske valute. Neki kolonist iz Subotice je nameraval prodati 8000 dolarjev, vtihtapljenih iz Amerike. Skozi 12 let je bil rudar v Ameriki in je prinesel s seboj vse svoje prihranke. Nameraval je dolarje prodati in si kupiti manjše posestvo. Pri tem je posredoval subotški trgovci Artur Weiss, ki je kolonista spravil v zvezo z nekimi beograjskimi indutrijci, ki so potrebovali dolarje. Policija je za to zvedela. Skrivni agenti policije so prišli na dogovorjeno mesto ter aretirali kolonista in zaplenili dolarje, ki so jih poslali v Beograd. Tudi trgovci Weiss je bil aretiran, ker pa je dokazal, da je ravnal v dobri veri, so ga spet izpustili. Preiskava se nadaljuje v Beogradu.

Boj starke z roparjem.

Zelo premožna vdova Darinka Kostić v Obrenovcu živi že več let pri družini Nešićev. Te dni je Nešić s svojo ženo odpotoval in pustil svoje otroke v varstvu Kostićeve, ki je stara 74 let. Ponoči pa je vdol v hišo ropar in napadel staro, ki jo je ropot zbudil. Ropar je Kostićevo večkrat z vso silo udaril po glavi da bi jo onesvestil ter ji je zkušal zamašiti usta. Kostićeva pa se mu je krepko postavila v bran in je glasno klicala na pomoč. Ko je ropar zaslišal koraake, ki so se hitro bližali, je pobegnil. Neki železničar, ki je slišal stankine klice na pomoč, je stopil v hišo in našel Kostićevo nezavestno v postelji. Kostićevo ki ima hude poškodbe na glavi, in po životn, so prepeljali v bolnišnico. Za roparjem ni nobene sledi.

Zagrebski trgovci pozabili v hotelu 800.000 dinarjev.

Veliko senzacijo med gosti, kakor tudi med uslužbenci hotela "Palace" v Banjaluki je povzročila telefonska vest iz Prijedora, da je v hotelu ostal usnjen kovček, v katerem se nahaja ogromna vsota denarja — last zagrebških lesnih trgovcev. Trgovci Wolf Versel in Werner so prišli v Banjaluko in najeli v hotelu "Palace" sobo za čez dan. Ob treh popoldne so odpotovali z vlakom nazaj proti Zagrebu. Ko so bili že v bližini Prijedora, se je trgovci Wolf spomnil, da je na občalniku v restavraciji hotela pozabil usnjeni kovček, v katerem je velika vsota denarja. Wolf je takoj preki-

nil vožnjo in s pošte v Prijedoru telefoniral v hotel v Banjaluki kaj se mu je zgodilo. Prosil je, naj kovček poiščejo, vendar pa ne odpro prej, dokler ne pride on sam. Plačilni natakar Kolar je takoj začel iskati in res našel kovček. Kmalu nato je telefoniral iz Sanskega Mosta trgovci Versel in sporočil, da se njegov tovariš Wolf že pelje z avtomobilom v Banjaluko. Okoli 4. popoldne je Wolf prišel v greh.

Poučni spisi

- ANGLEŠKO SLOVENSKO BEBILLO. Sestavlil dr. F. J. Kern. Vezan. Cena \$2.00
- BODOČI DRŽAVLJANI naj naročijo knjžico — "How to become a Citizen of the United States". V tej knjžici so vsa pojasnila in zakoni za naseljene. Cena 35c.
- DENAR. Spisal dr. Karl Engliš. 236 strani. Denarni problem je zelo zapleten in težaven in ga ni mogoče storiti vsakomur jasnega. Pisatelj, ki je znan česki narodno-gospodarski strokovnjak, je razširil svoje delo tako, da bo služilo slehernemu kot orientacijski splošni denarju. Cena .50c
- DOMAČI ZDRAVNIK. Spisal Sebastijan Kneip. 240 strani. Cena \$1.25
- DOMAČE ŽIVALI. — Spisal Damir Feigel. — 72 strani. Cena .50c
- DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK, spisal Franjo Dular. 278 strani. Cena trda vez. Cena \$1.50 Zelo koristna knjžica za vsakega živilorejca; opis raznih bolezni in zdravljenje; slike.
- GOVEDOREJA. Spisal R. Legvart. 143 strani. S slikami. Cena \$1.—
- KOKOSJEREJA. Sestavlil Valentin Razinger, 62 strani. Broš. Cena .50c
- KNJIGA O LEPIM VEDEDJU. (Urban.) Vez. Cena .75c
- KNJIGA O DOSTOJNEM VEDEDJU. 111 strani. Cena 50c.
- KRATKA SRBSKA GRAMATIKA. 68 strani. Cena 30c.
- MLEKARSTVO. Spisal Anton Pevc. S slikami. 168 strani. Knjžica za mlekarje in ljubitelje mlekarstva sploh. Cena .50c
- NAJVEČJI SPISOVNIK. — 156 strani. Cena .50c
- NAŠE ŠKODLJIVE ŽIVALI v PODOBI in BESEDI. Opisal Fran Erjavec, 224 strani. Broš. Cena .25c
- OKRATNO KNJIGOVODSTVO. 238 strani. Vez... Knjžica je namenjena v prvi vrsti za stavbo, umetno in strojno ključavničarstvo ter železničarstvo. Cena \$1.—
- PRAKTIČNI RAČUNAR. Trda vez. 251 str... Priročna knjižica, ki vsebuje vse, kar je pri nakupu in prodaji potrebno. Cena 75c.
- PROBLEMI SODOBNE FILOZOFIJE. Spisal dr. F. Veber. 341 strani. Knjžico toplo priporočamo vsakomur, ki se hoče seznaniti z glavnimi črtnami sodobne filozofije. Cena .50c
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVENSKOVAR. 148 strani. Cena 90c.
- SLOVENSKO-NEMŠKI SLOVAR. Sestavlil Dr. F. Bradac. — 625 strani. Cena \$1.25
- UČBENIK ANGLEŠKEGA JEZIKA. 235 strani. Cena \$1.—
- UMNI ČEBELAR. Spisal Frank Lukmayer. 163 strani. Cena \$1.—
- VELIKI SLOVENSKI SPISOVNIK. Sestavlil H. Podkrajsek. — 437 strani. Cena \$1.—
- VELIKI VSEVEDEŽ. 144 strani. Zbirka zanimljivih in kratkočasnih spretosti; burke in šalji; poskusi; vedevalna tabela; punktranje; zastavice. Cena \$1.—
- ZDRAVILNA ZELIŠČA. 62 strani. Cena .25c

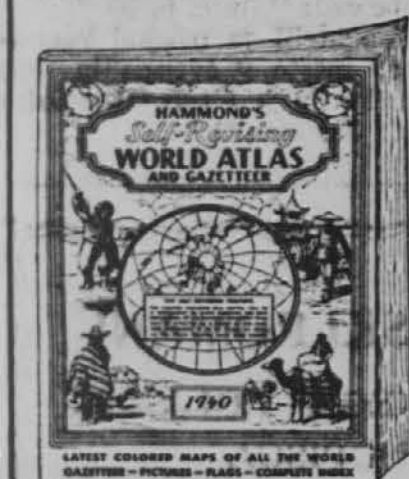
KNJIGARNA

"GLAS NARODA"

216 West 18th STREET NEW YORK

IMATE ŽE TA PRIROČNI ATLAS?

V teh kritičnih časih je vsakemu čitatelju dnevnih vesti potreben ta priročni ATLAS, ki ga pošljemo našim naročnikom po najnižji ceni. — Naročite ga še danes!

Velikost 9 1/2 x 14 1/2 inčev
48 velikih strani;
32 barvnih zemljevidov tujih držav in 9 zemljevidov Zdr. držav in zastav vodilnih držav;
45 svetovnih slik popolnoma označenih;
Zanimivi svetovni dogodki.
Najnovejši zemljevid kaže cel svet in tudi:
RAZDELITEV POLJSKE MED NEMČIJO IN RUSIJO
ITALIJSKO OSVOJITEV ALBANIE
PRIKLJUČITEV ČEHOSLOVAKSKO K NEMČIJI
NOVA PINSKO-RUSKA MEJA

Cena 25 centov
Pošljite svoto v znakah po 3 oz. po 2 centa.

Posebnost:
HAMMONDOV ZEMLJEVID, KI SAM SEBE POPRAVIJA
KUPON, ki ga dobite z atlasom in ko ga izpolnite in pošljete k izdajatelju zemljevida, vam daje pravico, da dobite dodatne zemljevide z novimi mejami vojskujočih se držav, kakor bodo premenjene po sedanji vojni.

Naročite Atlas pri:
"GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

VAŽNO ZA NAROČNIKE
Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam približate nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošilite naročnino naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopnik bo Vam izročil potrdilo za plačano naročnino.

- CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Laushin
- COLORADO:
Pueblo, Peter Oulig, A. Saffie
Walsenburg, M. J. Bayak
- INDIANA:
Indianapolis: Frank Zupančič
- ILLINOIS:
Chicago, J. Bevel
Chicago, J. F. Babin (Chicago, Ozero in Illinois)
- Ioliet, Jennie Bambich
La Salle, J. Spellich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago in Waukegan, Math. Warick
- MARYLAND:
Kittimiller, Fr. Vodopivec
- MICHIGAN:
Detroit, L. Plankar
- MINNESOTA:
Chisholm, J. Lukanič
Ely, Jos. J. Pesbel
Eveleth, Louis Goube
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povke
Virginia, Frank Hrnčič
- MONTANA:
Roundup, M. M. Panikan
Wahsco, L. Chakpa
- NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick
- NEW YORK:
Brooklyn, Anthony Svet
Gowanus, Karl Dornik
Little Falls, Frank Maslo
- OHIO:
Barberton, Frank Froha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Stapanis
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kumbe
Youngstown, Anton Kikali
- OREGON:
Oregon City, J. Koblar
- PENNSYLVANIA:
Bessemer, John Jevnikar
Conemaugh, J. Brezovec
Covardale ta okolica, Mrs. Ivana Kapanik
Export, Louis Supančič
Farrell, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Fr. Blodnikar
Greensburg, Frank Novak
Homer City, Fr. Ferencak
Johnstown, John Polants
Kraya, Ant. Tauželj
Luzerne, Frank Ballouch
Midway, Jos. Zest
Pittsburgh in okolica, Philip Progar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schaffner
West Newton, Joseph Jovan ...
- WISCONSIN:
Milwaukee, West Affis, Fr. Sket
Sheboygan, Joseph Hakos
- WYOMING:
Rock Springs, Louis Tasscher
Diamondville, Joe Holan

UPRAVA "GLAS NARODA"

Planinski Kralj

Spisal L. GANGHOFER.
Za Glas Naroda priredil X. X.

"Pa nikar ne skrbi, Evica — spokoril sem se za greh. — Danes popoldne sem rešil življenje. — Veš, mlinarjev fant je padel v vodo, pa sem ga rešil. — In zato ne bom umrl. — Živel bom, živel —"

Njegov glas je postajal čedalje bolj nerazločen. Telo se mu je nekajkrat streslo, in zdelo se je, kot da se mu je pogreznila glava med ramena. Pretegnil se je in narahlo zastokal. Na njegove, po življenju hrepenče oči, je padla senca smrti.

"Dorče!" je kriknila Evica. Vsi, kar jih je bilo v sobi, so poklekli in začeli moliti molitev za umirajočega.

Ko je dospel zdravnik, ni mogel drugega ugotoviti kakor smrt. V Dorčevih prsih je bilo sedem ran. Vse so bile smrtnne. Le odkod je vzel moč, da je smrtno ranjen premagal nasprotnika. "Življenje je imel kakor jelen, ali pa kot nručenik," je dejal zdravnik.

14. POGLAVJE

Dva dneva sta minila. Dorčeta so pokopali. Bil je pogreb, kot da bi pokopali najbogatejšega kmeta v dolini, ne pa najbolj siromašnega pastirja. V življenju je pravičnost le redka. Včasih se je spomni smrt.

Mineval je dan za dnem, toda Jurja ni bilo. Tretji dan po njegovi aretaciji je dobila Marjana sporočilo, da je njegova stvar v redu, pričakovati ga pa še ne morejo tako kmalu. Negotovost Nandetove usode ga vznemirja in zato mora ostati v mestu.

Po tistem ni bilo nobene vesti več. Ljudje v vasi so vedeli skoro več o Jurju in Nandetu, kakor pa Marjana in Evica. Dekle ni nikdar ničesar vprašalo. Le vsako jutro je gledala gospodinjo z nemirnim, zbežanim pogledom.

O Nandetovem vstajenju so brali vaščani v listih. Brali so tudi, da ga je grajski razbremenil vsake krivde in da mora čakati razsodbe vojaškega sodišča. (Da je bilo dosti uganjanja in govorjenja, ni treba niti omenjati.)

Na Hrastovini so si radovedneži kar kljuko podajali. Marjana jih je kar na kratko odpravljala: "Ničesar ne vem! Mir mi dajte!"

Edina Cenea je bila zgovorna. Sleherni večer jo je pri bolniku nadomestila grajska hišna. Na Hrastovino je prišla sproti povedati, kako je loven. Rekla mu pa ni "Jakob" pač pa vedno le "moj."

Evica jo je le malokdaj poslušala. Cele dneve je presegala v svoji sobici in sivala. Če bi mogla stene govoriti, bi dosti povedale o vzlihlj in solzah.

Povsem drugače je bilo sedela po tistem jutru, ko je dobila gospodinjo od Jurja dolgo pismo. Bilo je pismo veselja. Vse je bilo dobro. Z ozirom na Nandetovo uzorno službovanje, in ker se je sam javil, niso njegovega bega smatrali za dezertacijo, pač za "odsotnost" ki jo je zakrivil v razburjenju vsled nenadne smrti bližnjega sorodnika. Prisodili so mu samo pet dni domačega zapore in še tista dva dni je moral odsušiti.

"Jaz bom tukaj počakal, da bo prost," je pisal Juri. "nakar se bova skupaj vrnila."

Gospodinji je obraz veselja žarel, ko je dala pismo Evici. Prebrala je in zaihtela.

"Vse moraš prebrati," je opozarjala gospodinja. "Glej, na drugi strani je še."

Evica je brala.

"In še nekaj, Marjana. Za bala bo treba poskrbeti, kaj ti zdi se mi, da bo na Hrastovini kmalu poroka."

Dekle je gospodinjo preplašeno pogledala. Opazivši nje no pomembno mežikanje, je obšla njena lica temna rdečica.

Po tisti uri se je Evica razvnela kakor roža v junijskem solnem. Z vso ljubkostjo svojega bitja se je oklenila dragocenega zaklada, ki ga je njeno srce našlo in si ga prisvojilo, dočim se je svet sanj, v katerem je doslej živila, zrušil v prah. Kraljeva roža je brez moči in skrivnosti. Nobenega planinskega kralja ni, nobenih janskih duhov, nobenih čudežev in copernice! Vse je bila le bistvena resnica. In Dorče je moral umreti navzlic spokoritvi, navzlic čarobni vrečki, ki jo je nosil okoli vratu. Take misli so ji izpodkopale obrambni zid, obdajajoč njen duhovni svet.

Vse je moralo bežati: čarovnice in vile, skratje in prikazni, vse kar je živele v bujni ljudski domišljiji.

Le žarko solnce je sijalo na nebu, in bil je jasen dan. Evica je čutila le ljubezen in mislila nanjo. Hrepenenje jo je navdajalo. Kako je srečna ob teh mislih, ki jih je le včasih zagrenil spomin na ubogega fanta, počivajočega v hladnem grobu! In ko je nekega večera sedela v sobi poleg otrok, je planila Marjana preko praga kričoč:

"Evica! Prihajata!"

Takoj je bila spet zunaj in za njo oba otroka.

Evica je skočila kvišku in je bila kakor ohromljena. Blede in tresoč se je poslušala bližajoče se glasove.

In v soboso so stopili. Juri, Marjana in lep mladenič, bleščečega pogleda in vedrega obraza. Brade ni imel več, pač pa le kratke brke. Obe roki je ponudil dekletu, in ker le še ni spregovorila, jo je vprašal:

"No, kaj ne boš pozdravila svojega planinskega kralja?"

Solze radosti so jo obile. Opetekla se je k njemu in ga objela okrog vratu.

Juri ju je ves ginjen motril, nato je prijel otroka in pokimal Marjani. Šlo so na dvorišče, kjer ni bilo spraševanja in odgovarjanja ne konca ne kraja. Ko se je slednjič Juri vrnil v sobo, je sedel Nande za mizo, Evica je bila naslonila glavo na njegovo ramo, nepremično ga je gledala in še vedno ni mogla verjeti svojim očem.

"Ne morem in ne morem pojmiti. Ali je sve res? Ali si res človek? Resničen človek?"

"Tega še sam dobro ne vem," jo je podražil. "Mogoče sem pa duh. Ali naj izginem?"

"Za božjo voljo!" je vzklila Evica ter se ga oklenila okrog vratu.

Štiri tedne pozneje je bila v vasi dvojna poroka. Vzela sta se Nande in Evica ter Jakob in Cenea. Z vseh strani so

Razne vesti.

V DEŽELI BREZ GOSPODARJA.

Posobni poročevalci agencije United Press poročajo, kako je v maskiranem avtomobilu francoske armade obiskal vse "ozemlje brez gospodarja" med Maginotovo in Siegfriedovo črto od Vogezov do Mozela. Peljal se je celo skozi baje največarnejše mesto vse zapadne fronte v Mozelski dolini, kjer se stikajo francoska, nemška in luksemburška meja. Na nekem križišču je voz začel zrešil pot in zapeljal proti nemškimi postojankam. Neki francoski stražni vojak jih je z znaki z zastavo še pravčasno ustavil, da so se obrnili nazaj komaj nekoliko sto metrov od žične ovire, ki označuje nemško francosko mejo. To navaja poročevalce kot dokaz, da je ozemlje brez gospodarja ob svetlem dnevu popolnoma nevarno. Le redkokdaj je videti tam vojaka in mir je popoln. Ponoči je sveda drugače. Tedaj margoli tam patrolj z obeh strani, ki se pogostoma spopadejo. To je pač tudi vsa vojna akcija na zapadni fronti.

Dežela brez gospodarja je pust, kakršnih 15 km širok pas, ki ga je civilno prebivalstvo zapustilo. V njem stoji kakšnih 300 praznih vasi. Te vasi bi lahko zasedli tako Francozi, kakor Nemci, pa tega ne store, ker se na obeh straneh boje, da bi to potem izrazilo sovražni topniški ogenj, ki bi mu bilo treba odgovorjati spet z govorico topov. Vasi so zato cele. Zdi se, kakor da so jih ljudje šele včeraj zapustili, med tem ko so že pol leta brez stanovalcev. Le če pogledaš bližje, opaziš, da so mnoga okna razbita, in da so zastori vsi zaprati.

Pred neko hišo je bil prevr-

njen otroški voziček — znak, v kakšni naglici so ljudje zapuščali te kraje. Drugače pa so izginili celo psi in mačke brez gospodarja. Glad in mraz letošnje zime sta jih pregnala. Kmetje so govedo odgnali s seboj in ga prodajali v najbližjih mestih vojski. Prasiči so ostali brez krme doma, dokler jih niso vojaki poklali. Tako ni v ozemlju brez gospodarja danes nobenega živega bitja. Polj ne obdeluje nihče.

Takšen je torej ta pas, v katerem se ponoči srečujejo patrolje. Na francoski strani se toje te patrolje po velikem delu iz bivših skavtov, ki sedaj lahko pokažejo, kar so se v igri naučili. Čete tega prostovoljskega zbora so spravljene drugje nego ostale francoske čete. Po navadi bivajo v velikih kmečkih hišah, kjer imajo vse udobnosti. Vadijo se ponoči in sicer v vseh gozdovniških spretnostih, kakor tudi v rabi avtomatskega orožja.

Njih člani morajo biti prvovrstni streli, ki znajo ravnanj tudi z ročnimi granatami in posnemati celo ptičje glasove, da se med seboj lahko sporazumevajo, kadar se plazijo ponoči, v oddaljenosti kakšnih 20 metrov drug od drugega skozi ozemlje brez gospodarja.

Končno porabijo ti prostovoljci mnogo časa za študiranje vseh mogočih kart. Vedeti morajo natančno za sovražne strelske järke, žične ovire in pasti. Napade, ki jih namestijo izvršiti, poskušajo najprvo za fronto, dokler ne gre vse kakor po vrvi. Ker gre pri njihovih nočnih sprehodih v prvi vrsti za to, da unajmejo kakšne sovražne vojaške, se izogibajo uporabi orožja. Najraje se plazijo do sovražnikovih žičnih ovir in jih stresajo, da prične nasprotnik streljati s strojnimi in izda tako

STRAHOTE VOJNE

ČASU PRIMERNA KNJIGA
Spisala Berta pl. Suttner
228 strani
Cena 50 centov
Dobite jo pri
KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 W. 18 St., New York

njih položaj. Potem z nekoliko ročnimi granati razbijejo izsledeno strojniško gnezdo, skočijo v strelski jarek, pograbijo nekoliko mož in izgrinejo spet v tani. Nagrada za to delovanje so vojni križci in druga odlikovanja. Prosto- voljci ne dobivajo nobene plače, razen desetih frankov dne- vno, ki jih dobi vsak franco- ski vojak na fronti, dočim zna- ša vojaška plača v zaledju pol- drug frank.

POLOŽAJ LETA 1916 IN 1940.

Londonški "News Chroni- cle" objavlja članek predse- dnika francoske vlade Paula Reynauda, v katerem primerja Reynaud sedanjí položaj za- veznikov z njihovim, položaj- jem v januarju l. 1916 in pravi:

V januarju 1916, kakor tu- di leta 1940 je Nemčija zabe- žila uspehe na vzhodu. Nem- ške čete so zavzele tritret Pol- jske, Turčija in Bolgarija sta se takrat postavila na stran Nemčije, medtem ko je Rumunija zavzela naklonjeno stališče do zavznikov. Na za- padu so imeli zavezniki velike težave, 11 francoskih okrožij, kjer je bila večina francoske metalurgije in tekstilne in- dustrije, 80 odst. premoga in vse francosko rudno bogastvo so zasedli Nemci. Do tistega časa je padlo že 400.000 Fran- cozov, dočim je bil britanski ekspedicijski zbor večinoma uničen. Na morju premoč Ve- like Britanije nad Nemčijo ni bila velika, blokada pa je bila še daleč od tega, da bi se izva- jala tako metodčno, in tako natančno, kakor danes. Proti trdnemu bloku Nemčije, Avs- trije in Turčije, ki ga je Nemč- ja odločno vodila, so mogli za- vezniki postaviti edino slabo povezano skupnost brez enot- nosti vojnega poveljstva in brez sodelovanja na gospodar- skem in finančnem polju.

Danes je položaj popolnoma drugačen. Točno je, da je imela Nemčija v septembru uspehe na vzhodu, ker Franci- ja še ni mogla dokončati svo- je mobilizacije pred porazom poljske vojske. Toda medtem brani Maginotova črta na za- padu nedotakljivost franco- skega ozemlja in meja. Na morju je britanska mornarica s pomočjo francoske mornari- ce organizirala ostro blokado. Zavezniki uvajajo popolno so- delovanje na vseh poljih. V vojno sta stopili Velika Brita- nija in Francija bolj trdno po- vezani kakor v letu 1914.

Na koncu pravi Reynaud, da bo treba po vojni Evropo gospodarsko preo- novati, in navaja kot primer Združene države, ki so ohranile svojo

SMRTNA KOSA

Včeraj opoklne je na svojem domu nenadno umrla splošno znana in priljubljena rojakinja Mrs. Mary Ganser, rojena Ro- janc. Ravno je hotela iti obi- skat svojo nečakinjo, ko jo je zadel mrtvod in je umrla. — Stara je bila 76 let in doma iz Ihana pri Domžalah.

Pokojnica je bila prva slo- ven-ska slammikarica, ki je bila takorekoč "importirana" iz starega kraja leta 1885. Četudi poročena z Nemcem, je bila vedno zavedna Slovenka ter se je vdeleževala vseh slovenskih ustanov in prireditvev in tudi njene štiri hčere gladko govore slovenščino.

Njeno truplo leži na njenem domu 59-17 Menahan St., v Ridgewood, L. I.

Tukaj zapuša štiri hčere: Mrs. Mary Downs, Mrs. Annie Higgins, Mrs. Agnes Dumen in Mrs. Rosie Koch ter sestri Mrs. Česark in Mrs. Adamič ter več drugih sorodnikov.

Pogreb bo v četrtek, 9. maja ob 10. dopoldne s sv. mašo v cerkvi Miraculous Medal, Vincent and Bleecker Sts., Ridgewood in nato na St. John's pokopališče.

Blagi ženi mir in pokoj, nje- nim domačim pa naše iskreno so- žalje!

suvereniteto z upravnega in sodnega stališča in so ustvari- le svobodno trgovino, ki je od- prta za vse človečanske spo- sobnosti. In to lahko služi Evropi kot kori-ten nauk.

STANJE ANGLEŠKE SUHO- ZEMSKJE VOJSKE.

Po zasedbi Čehoslovaške v marcu 1939 se je angleška su- hozemska vojska podvojila. Malo pozneje je bila v omeje- nem obsegu uvedena vojaška dolžnost. Ob izbruhu vojske je z zakonom bila uvedena vo- jaška dolžnost za vse letnike od 18. do 41. leta. Od teh so bili poklicani pod orožje v de- cembru 1939 trije letniki in si- cer 20 do 22 letci; v februarju 1940 so bili poklicani 23 letci in v marcu 24 letci. Po seda- njem dekretu je zaenkrat mi- šljen vpoklic letnikov do 28. leta. Potemtakem je sledeče na- rasla angleška suhozemska vojska (brez mornarice, zrač- ne vojske in imperijalnih čet).

se! Jaz sem!"

Denarne pošiljatve

Denarna nakazila iz- vršujemo točno in zanesljivo po dnev- nem kurzu.

V ITALIJO	
\$ 5.90	Lir 100
11.50	" 200
17.00	" 300
28.00	" 500
55.00	" 1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CE- NE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

NUJNA NAKAZILA IZVRŠU- JEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO GL—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 W. 18th ST., NEW YORK

v aprilu 1939 je štela 450,000 mož, ob izbruhu vojne 700,000, ob koncu 1939 že 1,000,000. Sredi 1940 leta bo štela 1,700,000 in ob koncu l. 1940 dva in pol milijona mož.

Ako bi pa bili poklicani tu- di letniki od 29. do 35. leta, bi se vojska povečala za poljub- milijon mož, torej na skupno 4 milijone mož. V svetovni vojski od 1914 do 1918 je An- glija postavila na bojišče 4,950,000 mož. V slučaju potre- be, pravijo Angličani, da bi tudi v sedanjí vojski mogli to število doseči, ker se je prebi- valstvo Anglije pomnožilo za tri milijone.

ANEKDOTA.

(Papež Leon XIII. ni maral portretiranja, ker skoraj no- ben slikar ni mogel dovolj po- goditi njegovega poduhovlje- nega obraza. Na prigovarja- nje svojega tajnika, kardina- la Vanatellija, se je vendar dal slikati, toda tudi ta slika mu ni bila povšeč. Ko je bil por- tret dovršen, ga je papež po- daril svojemu tajniku Vanate- liju, zadaj pa je z lastno roko zabeležil: "Mare. 6. 50.")

(Vanatelli je poiskal nazna- čeno mesto v evangeliju sv. Marka. in je čital: "Ne boite ne vojske in imperijalnih čet).

ZGODOVINSKI ROMANI SVETOVNOJAZNAKA POLJSKE- GA ROMANOPISCA

Henrika Sienkiewicza

PO POSEBNI CENI

KRIZARJI

I. in II. zvezek, broš. ... \$3.75

MALI VITEZ

Vezano \$3.25

POTOP

I. in II. zvezek, broš. ... \$3.50

QUO VADIS

I. in II. zvezek, broš. ... \$3.—

ZA KRUHOM

Broširano ... 25c

Z OGNJEM IN MECEM

Mehko vezano \$2.—

(Poštino plačamo mi.)

Slovenic Publishing Company

216 W. 18th Street

New York

19
40

SLOVENSKO AMERIKANSKI KOLEDAR

POVESTI... POUČNI SPISI... ZGODOVINA... ZNANSTVENE RAZPRAVE... NARAVOSLOVJE SPISI IZ SLOVENSKEGA ŽIVLJA V AMERIKI... ITD.

KNJIGA, ki Vas bo zanimala!

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 216 W. 18th St., New York

Cena 50 centov

160 strani s slikami

prišli ljudje, tako da je bila cerkev skoro pretesna. Ko so prišli veseli svatje iz cerkve, sta se Evica in Nande ustavila ob Hančinem in Dorčevem grobu. Radovedneži so stegali vratove in videli, kako je vzela Evica iz poročne šopka vršič rožmarina in ga polčila na z ovenelimi cvetkami pokrit grob. Pri tem je pogledala svojega moža, hoteč ga vprašati, če je storila prav. Nande je prikimal.

Zopet se je začel pomikati sprevod med vriski, petjem in godbo proti vaški krčmi, čije vnanjost je bila vsa okrašena z zelenjem. Samo dva povabljena nista prišla.

Gospod poveljnik Zgone je že pred tedni prošil, naj ga prestavijo. Prošnja mu je bila uslišana. Dan pred poroko je odpotoval.

(Pa tudi grajskega gospoda ni bilo. Jakobu in Cenci je pismo čestital ter loven znatno zvišal mesečno plačo, češ, zdaj bosta dva in leto odslej mogoče že trije ter bo potemtakem lovec več potreboval.

Nandetu je sporočil, da bi prav rad prišel, pa se boji, da ne bi mogel prenesti pogleda na tako veliko srečo.

S pismom vred je poslal tudi poročno darilo za Evico: zares kraljevske rože, napravljeno iz sedmih demantov, ki jih je obkrožalo trideset srebrnih listov.

K O N E C.